

ÉLETÜNK

LII. évf. 4. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. április

A PÁPA IMÁJA SZŰZ MÁRIÁHOZ

A római egyházmegye március 11-re ima- és böjtnapot hirdetett a koronavírus-járvány miatt. Este Angelo De Donatis bíboros, a pápa római helynöke szentmisét mutatott be az Isteni Szeretet kegyhelyen. Ferenc pápa videóüzenetet küldött a szertartásra, amelyet az olasz püspöki konferencia televíziója, a TV2000 közvetített. A szentmise elején sugározták a pápa imáját: „Ó Mária, te az üdvösség és a remény jeleként ragyogsz utunkon. Rád bízunk magunkat, aki a betegek egészsége vagy, aki a keresztnél azonosultál Jézus fájdalmával, szilárd maradvány a hitben. Te, a római nép üdvössége, tudod, hogy mire van szükségünk, és biztosak vagyunk benne, hogy megadod nekünk, hogy mint a galileai Kánában, visszatérhessen az öröm és az ünneplés a megpróbáltatás mostani pillanata után. Isteni Szeretet Anyja segíts, hogy alkalmazkodjunk az Atya akaratához, és azt tegyük, amit Jézus kér, aki magára vette szenvedéseinket és fájdalmunkat, hogy a kereszt által elvezessen minket a feltámadás öröméhez. Amen.” (Vatikáni Rádió)

ERDŐ PÉTER IMÁDSÁGA JÁRVÁNY IDEJÉN

Erdő Péter bíboros, primás kifejezi együttérzését és közelségét a koronavírus-fertőzésben szenvedőkkel hazánkban és határainkon túl. Mindenkit arra buzdít, hogy legyen figyelmes és mindent tegyen meg a járvány továbbterjedésének megakadályozása érdekében és kéri az alábbi fohász elimádkozását.

„Mindenható Urunk, atyáink Istene! [...] Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezdedben van az életünk. Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolatokkal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk! Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk! Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk! Amen.”

Simon M. Veronika:
Resurrexit!

BÓDÁS JÁNOS: Feltámadott!

Zeng-bong a húsvéti harang,
s mint millió fehér galamb,
ujjongva röppen szét a hang
elűzni gondot, bánatot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Tavaszi szél repes, dalol,
fű kacag az avar alól,
fa a fának, hegy a völgynek
adja tovább a szótátot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Felső levél arról susog,
kicsiny és nagy legátusok
viszik a nagy hírt szerteszét:
nem maradt sírban a Halott,
– Feltámadott! Feltámadott!

Ne sírj özvegy, ne sírj árva,
nincs a sír örökre zárva,
ölelheted még boldogan,
ki egy időre itt hagyott...
– Feltámadott! Feltámadott!

Ne sírjatok édesanyák,
a síron túl egy új világ,
tökéletes öröm árad,
és semmi meg nem rothad ott...
– Feltámadott! Feltámadott!

Ujjongj béna, szegény, beteg,
virulni fog még életed,
gazdag leszel, ép és erős,
jövőd Krisztusra bízhatod:
– Feltámadott! Feltámadott!

Halld meg te is, küzdő magyar:
bús sorsod éje nem takar,
higgy annak, ki örökre él,
s felkél majd fényes szép napod!
– Feltámadott! Feltámadott!

Húsvéti hit lobogj, lobogj,
s minden szívet egy hitbe fogj,
ez a szegény, beteg világ
higgye a boldog szótátot:
– Feltámadott! Feltámadott!

Ujjongj szívem, dalolj remény!
Él Krisztus, s Benne élek én,
nem ijesz halál, sem pokol:
porrá lesz bár szívünk, agyunk,
feltámadunk! Feltámadunk!

VEGYÜNK RÉSZT!

Írta: Pál József Csaba temesvári megyéspüspök

Januárban felkerestem a Szentföldet. A legerősebb benyomást azok a helyek tették rám, ahol Jézus szenvedett: a Getszemáni-kert, az Agónia-bazilika, a keresztút. Igaz, hogy azokra a helyekre csak az utolsó napon érkeztem. A többi nap mintegy felkészülés volt Jézus szeretete csúcspontjának megéléséhez: „Ennyire szeretettel engem!”

A Szent Sír-templomban nagy volt a tömeg. A Via Dolorosa utcáin is sok ember volt, de kevesen, akik felfogták, hol is vannak tulajdonképpen, kinek a nyomában haladnak. Sokan a kereskedéssel, a vásárlással voltak elfoglalva vagy más látnivalókat kerestek. Arra gondoltam: vajon nem ugyanígy történt-e akkor is, amikor Jézus a Golgota felé cipelte a kereszttét? Egyesek kíváncsiak voltak, mások szenzációt vártak, sokan nem figyeltek Órá. De ezeket az embereket nem is érintette meg Jézus határtalan szeretete. Néhányuknak Jézus halála semmit sem jelentett, éppen úgy, ahogy nem jelentett semmit a feltámadása sem. Továbbra is a maguk dolgával, a maguk gondjaival törődtek. Csak azok tudtak örvendeni a feltámadásnak, akik részt vettek a történetekben.

A hozzá legközelebb állókra Jézus feladatot bíz. Az asszonyoknak, akik Mária Magdolnával együtt a sírhoz mennek, konkrét küldetést ad: „Menjete, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába...” (Mt 28,10). Látja, hogy az övéi is abba a kísértésbe esnek, hogy a „sírál” maradjanak. Látja, hogy egyesek bezárkóznak otthonaikba, mások visszatérnek a halászathoz. Az apostoloknak egy életre szóló küldetést ad: „Menjete el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” Nem elég, hogy tudjátok: feltámadtam, és az sem elég, hogy ez a tény boldoggá tesz titeket – menjete el az egész világra!

Ő tudta, hogy csak akkor sikerül megtartanunk a hitünket, ha odaajándékozunk.

Ne maradjunk a sírnál, ne szegezzük tekintetünket a sírra! Gyakran fenyeget a kísértés, hogy tekintetünkkel a sírra meredjünk, életünk sírjára, az Egyház, Európa vagy a világ sírjára. Tele fájdalommal, nosztalgiával járunk-kelünk, miközben, az Emmausz felé tartó tanítványokhoz hasonlóan, nem ismerjük fel a Feltámadottat közöttünk, aki életünk útján társul szegődik hozzánk, hív és küld minket. Panaszkodunk, hogy valamikor többen voltunk. Megállunk a „sírál”. De ki akadályoz meg, hogy kis, hiteles közösségeket alakítsunk ki, ahol felismerik, hogy a Feltámadott köztünk van? Közösségeket, amelyekben megélik Jézus lelkületét! Ha nincs sok hívő, akkor a kevesek éljék meg a Feltámadott szeretetét! Az a „kettő vagy három”, akiről Jézus beszél. Úgy kell elindulnunk, mint Mária Magdolna tette, hogy elvigye az örömhírt az apostoloknak. Nem várt arra, hogy elsőként majd az arra „illetékesek” induljanak el, hanem „kora reggel” keresni kezdte Jézust. E keresés során Jézus elébe jött, találkozott vele. Ezt követően pedig megkapja a küldetést, hogy menjen az apostolokhoz.

Gyakran úgy gondoljuk, hogy halott közösségeink vannak, mert nem nagy a létszámuk. De egy közösség nem azért halott, mert kevesen vannak. A halott közösség az, ahol nincsenek legalább ketten vagy hárman, akik a Feltámadottal élnek és hajlandók az Ő küldetésében járni!

A Feltámadott találkozni szeretne velünk. A szemünkbe néz, és nem azt kérdezi, hogy valamikor hányan voltunk, hanem azt kérdezi, mint hajdanán Pétertől: „Szeretsz engem?” Nem hallgathatunk. Ki kell fejeznünk Iránta érzett szeretetünket. Ki kell fejeznünk készségünket: „Itt vagyok, küldj engem!” Bizhatunk Benne. Velünk fog jönni.

CSERHÁTI FERENC PÜSPÖK LÁTOGATÁSA FRANKFURTBAN ÉS GIESSENEN

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök 2020. február 23-án missziós látogatást tett a németországi Frankfurt am Main és Giessen városában a Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség közösségeinél.

A hívek mindig erőt merítenek a főpástorral való találkozásból

Missziós látogatását megelőzően Cserhádi Ferenc püspök február 22-én, szombaton este a frankfurti dóm plébániáján kétórás megbeszélést folytatott a limburgi egyházmegye képviselőivel, az idegen anyanyelvű katolikus egyházközségek referensével, Alexandra Schumannal és az egyházmegye frankfurti püspöki megbízottjával...

(folytatás a 2. oldalon)

EUCCHARISZTIA: A SZERETET SZENTSÉGE (4.)

Új szempontok az Eucharisztia teológiájában

P. Szabó Ferenc SJ sorozata

II. János Pál *Ecclesia de Eucharistia* kezdetű körlevelében (15. pont), utalva VI. Pál *Mysterium fidei* kezdetű enciklikájára, ezeket írta: „Krisztus – föltámadással megkoronázott – áldozatának szentségi megjelenítése a szentmisében egész különleges jelenlét, amelyet (VI. Pál pápa szavait idézve) »nem azért mondunk valóságosnak, hogy tagadjuk a többi jelenlét valóság voltát, hanem hogy kiemeljük a szubsztanciális jelenlétet, amelynek erejéből Krisztus, az Isten-Ember teljes valójában jelen van«. S hogy a Tridenti Zsinat örök érvényű tanítását idézzük: „A kenyér és a bor konzekrációjával a kenyér egész szubsztanciája Krisztus, a mi Urunk testének szubsztanciájává és a bor egész szubsztanciája az ő Véérének szubsztanciájává változik. Ezt az átváltozást a Katolikus Egyház, megfelelően és helyesen, transzszubsztanciációnak nevezi” (DS 1642). Valóban, az Eucharisztia a hit misztériuma, minden elképzelésünket felülmúló misztérium, és csak hittel lehet elfogadni, ahogy már az egyházatyáknak erről az isteni Szentségről szóló katekézisei is gyakran emlékeztetnek rá.

„A kenyérben és a borban – buzdít Jeruzsálemi Szent Cirill – ne az egyszerű és természetes elemeket lásd, mert az Úr kifejezetten mondta, hogy az Ő teste és vére lett belőlük: a hit biztosít e felől, bár az értekeid mást mondanak.”

Nemeshegyi Péter is utal VI. Pál enciklikájára; az új elméletek bemutatása után maga is így pontosít: ez a felfogás (szemlélet) lényeges szempontokkal gazdagítja az Eucharisztia teológiáját, de megvan a veszélye, ha kizárólagos, amint ezt VI. Pál *Mysterium fidei* kezdetű körlevele hangsúlyozta (DH 4413). „A »célváltás« és »értelemváltás« fogalmak keretére korlátozó magyarázat nem fejezi ki elég erősen és világosan Krisztus valódi, lényegi jelenlétét. [...] Ezért a fenti felfogás kiegészítésére igen fontosnak tartjuk az újabb kutatásokat, amelyek kiindulópontja Krisztus egyedülálló létvalóságának figyelembevétele. Nem szabad elfelejtenünk, hogy az Oltárszentségben nem más van jelen, mint a megtestesült, értünk meghalt és feltámadott és így a mindenség eszkatológikus csúcspontjává és középpontjává emeltetett Istenfia,

Krisztus. [...] A világnak a Krisztusban való összpontosítását jelenti, elővételezi és mozdítja elő az Eucharisztia: a feltámadott Úr, akit már nem korlátoz tér és idő, aki ott van, működik és fejezi ki magát, ahol és ahogyan kívánja: az oltárra tett adományokat saját feltámadott Omega-(végpont)-jellegű létvalóságába vonja oly módon, »hogy ő maga lesz, teljes istenemberi, megdicsőült létvalóságában, az adományok létének alapja. Egy teljesen új és egyedülálló viszony alakul ki az adományok és Krisztus között: ez a viszony hasonló ahhoz a viszonyhoz, amely majd a világ végén fogja a mindenséget az egy Krisztushoz kapcsolni« (a kiemelés tőlem – Sz. F.).

Az Eucharisztia tehát személyközi viszonyok csomópontja. A francia perszonalista gondolkodó, Jean Mouroux kifejti, hogy az Eucharisztia vonatkozási misztérium (*mystère relationnel*). Az Eucharisztia viszonyok (relációk) csomópontja. Viszonyunk a szentségi jelekhez, a kenyérhez és borhoz, illetve Krisztus Testéhez és Vééréhez, viszonyunk a meghalt és feltámadt Úr üdvösségszerző tettehez; viszonyunk az Atyához és a Szentlélekhez; szeretetkapcsolatunk hívó testvéreinkkel, akikkel közösen Krisztus eucharisztikus Testében részesülünk és egyházi Testét alkotjuk, miután az egy Lélekben egy testté lettünk a keresztségben (vö. 1Kor 12).

IMASZÁNDÉK

Áprilisra

A függőségekből való szabadulásért. Imádkozunk azért, hogy a függőségekben szenvedők segítséget és támogatást kapjanak.

[...] Ezekben a napokban különböző témákról és problémákról beszélgettek, vitatkoztak, olyanokról, amelyek a narkotikumok és a különböző függések aggasztó problémáihoz kapcsolódnak. Ezek között van régi és új jelenség egyaránt. Ami közös bennük, hogy megakadályozzák azt, hogy az ember a saját teljességében tudjon fejlődni. A különböző emberi közösségeket mindenütt kihívás elé állítják a jelenlegi társadalmi és kulturális változások, illetve azok a patológiai tünetek, amelyek egy olyan szekularizált légkörről tanúskodnak, amit a fogyasztói kapitalizmus, az önelégültség, az értékek elvesztése, az egzisztenciális üresség és az emberi társas kapcsolatok elvékonyodó köteléke határoz meg. A drogfüggés, amint arra gyakran rámutattunk, a társadalom nyílt sebe. Ennek azok az emberek váltak áldozataivá, akik egyszer engedtek a csábításának. Ezzel pedig felcserélték szabadságukat egyfajta kémiai függés rabszolgaságával. A droghasználat – jól tudjuk – rendkívül káros az egészségre, az emberi életre és a társadalomra. Mindegyikünk meg van hívva a drog elleni küzdelemre, annak világméretű termelése, szállítása és terjesztése elleni küzdelmére. A különböző kormányok kötelessége és felelőssége, hogy bátran felvegyék a harcot azokkal, akik a halállal kereskednek. Ők a halál terjesztői, a halál ügynökei. Nem szabad félünk attól, hogy ezt a megnevezést használjuk.

A másik terület, ahol növekszik a veszély, az a virtuális tér. Számos internetes oldal olyan vonzerőt gyakorol fiatalokra és nemcsak fiatalokra, amely fogságba ejti őket és amely vonzásából nehéz kiszabadulni. Ez aztán elvezet az élet értelmetlenségének érzéséhez, és idővel magát az életet is elveszi. Látva mindezt az aggasztó jelenséget, az Egyház érzékeli annak sürgető szükségét, hogy a mai világban egy olyan emberközpontú formát alakítson ki, amely képes az emberi személyt visszaállítani a társadalmi, gazdasági és kulturális élet középpontjába, más szóval egy olyan humanizmust valósítson meg, amely az „Irgalom Evangéliumában” gyökerezik. Jézus tanítványai itt tudnak rátalálni arra a forrásra, amely megadja az erőt, azt az inspirációt a lelkipásztori munkához, amely igazán hatékonyan tud gondoskodni, tudja nevelni, és gyógyítani a különböző függéseket, amelyek a világban jelen vannak. *Ferenc pápa, 2018. december 1. Hiba György SJ*

AZ ÜRES SÍR Gondolatok húsvétra

Egyházunk húsvétvasárnapon, az ünnepi szentmisén minden évben ugyanazt az evangéliumi szakaszt olvassa (Jn 20,1–9), amely az üres sír leírását tartalmazza. Ezekben a sorokban három személlyel találkozunk, akiknek a magatartása és az üzenete ma, 2020-ban is utat mutathat nekünk és meghatározhatja életünket. Mária Magdolna, Péter és János apostolok Jézus feltámadásának tanúi, akik az „ünnepek ünnepén” segíthetnek nekünk, hogy húsvét titkát hitünkkel elmélyítsük.

Mária Magdolna, aki kora reggel kiment a sírhoz, észrevette, hogy onnan a követ elmozdították, és megállapította, hogy elvitték az Urat. Ezzel a hírral megy Péter apostolhoz és Jánoshoz, a szeretett tanítványhoz. Mindkét tanítvány a sírhoz sietett, sőt futottak. János, a fiatalabb előbb ért oda, de megvárta Pétert, aki Magdolnához hasonlóan „csupán” megállapította a tény, hogy üres a sír. Csak Jánosnak sikerült megértenie a lényegét és eljutnia a feltámadásban való hithez. Amíg Péter megállapította a sír ürességét, János apostol „látta és hitt”. Ő a szemlélődő, elgondolkodó ember. Az a tény, hogy Péter elsőként lépett be a sírba Jézus feltámadásának reggelén, megerősíti az apostol első helyét társai között. Ő tanúskodott elsőként

a feltámadásról és így megerősítette a többiekét. János magatartásának azonban szintén nagy a jelentősége: az ő szerepe a feltámadásba vetett hittel kapcsolatos, ezért rendkívül fontos. Péter tényt állapít meg, de az igazán lényeges János hite, a belső felismerés, amely szerint az üres sír jelentése csak egy lehet: az Úr feltámadt, a Megfeszített él. Ez a tapasztalat a személy igazi lényére, a szívre alapoz. Nem a szemek játsszák a döntő szerepet, hanem a szív, a belső. János apostol kapcsolata Jézussal annyira mély volt, hogy ő képes volt eljutni a felismeréshez: Jézus többé már nem halott, Ő feltámadt az új életre.

Saját életünket vizsgálva, ezt a jánosi magatartást mi is megvalósíthatjuk. Vannak felismerések, amelyek nem

bizonyítékokra alapoznak, hanem szívünk, bensőnk megérzéseire. Ezeket legtöbbször tudattalanul gyakoroljuk, de életünk sikerei titkainak elengedhetetlen kellékei. Ezt fogalmazza meg Antoine de Saint-Exupéry kishercege is, amikor kijelenti: „Jól csak a szívvel lát az ember, ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan.” Ez érvényes a hit esetében is. Érvényes annak elfogadásában, hogy Jézus feltámadt, él. Ez életünkben csak a Jézushoz való nagy ragaszkodásban lehetséges, az Úrban való nagy bizalom alapján, amellyel János apostol rendelkezett. Most, húsvétkor ő a mi számunkra is példakép lehet. De példakép tud lenni Péter apostol, aki Jánossal együtt sietett Jézus sírjához, és aki hirdette Jézus feltámadását, annak valóságát. És ugyanígy példakép lehet Mária Magdolna a Jézuseresésben, hiszen korunk embere is keresi Istent. Tudatosan vagy tudattalanul, de keresi.

Most, a nagybőjti bünbánati előkészület után, amikor a koronavírus megjelenése az emberiséget próbára tette, merítsünk erőt húsvét örömeiből és a keleti egyházak köszöntésével valljuk és hirdessük: Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

Vencser László

(folytatás az 1. oldalról)

Johannes zu Eltz-cel a frankfurti magyar katolikus egyházközség papi szolgálatának jövőjéről és az egyházközség helyzetéről.

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök február 23-án, vasárnap délelőtt Giessenben celebrált szentmisét, mintegy ötven hívő jelen-

Alapítójuk örökségét ma is őrzik a frankfurti cserkészek

létében. Délután Frankfurtban mutatta be a legszentebb áldozatot – ezen a szentmisén közel kétszáz hívő vett részt.

Cserháti Ferenc prédikációjában a felolvasott evangéliumra utalva kifejtette: a hegyi beszéd minden hívő keresztény kalauzának tekintendő, mivel abban Jézus erkölcsi elvárását fogalmazta meg követői számára.

Frankfurtban a szentmisét követően szeretetvendégséget és megemlékezést tartottak.

A Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség tagjai – Cserháti Ferenc püspök, a meghívott barátok, családok és vendégek jelenlétében – a közelmúltban elhunyt idősebb Klement Kornél Imrére, a frankfurti magyar 84. Számú Lehel Vezér Cserkészcsoport alapítójára emlékeztek, aki 2006-ban a Magyar

„A hegyi beszéd minden hívő keresztény kalauzának tekintendő”

Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje, korábban pedig az 1956-os Emlékérme és Emléklap kitüntetésben részesült.

Szöveg: ifj. Klement Kornél, a frankfurti magyar Szent Erzsébet katolikus egyháztanács alelnöke, Fogarasi Sarolta
Fotó: Balkay Ferenc, ifj. Klement Kornél

Devecsery László: HARMADNAP

Három kereszt a Golgotán.
Középen Jézus. S két lator.
...és botladozó léptekkel
jövünk az úton valahol.

Kárpit hasad – és reng a Föld.
Azután csend – mint azelőtt.
Rajtunk a sziklasír-magány
és érkeznek majd az asszonyok...

...a harmadik nap hajnalán.

KÁRPÁT-MEDENCEI MAGYAR PÜSPÖKÖK RÓMÁBAN

A Chiara Lubich születésének századik évfordulójára rendezett találkozón vettek részt

2020. február 8–12. között a Fokoláre Mozgalom (Mária Műve) 145 püspök barátja, köztük hat bíboros vett részt azon a találkozón, amelynek mottója: „Karizma az egyház és az emberiség szolgálatában Chiara Lubich születésének centenáriumán.” A konferenciának és lelki gyakorlatnak is nevezhető programsorozat Trentóban, Chiara Lubich szülővárosában és a Firenze közelében található Loppianóban, a Nemzetközi Fokoláre Központban zajlott.

Az ötnapos programon a magyar nemzetiségű egyházi vezetők közül részt vett Marton Zsolt váci megyéspüspök, Varga Lajos váci segédpüspök, Pál József Csaba temesvári és Majnek Antal munkácsi megyéspüspökök. A Váci Egyházmegye két püspökét két magyarországi fokolárinó kísérte a találkozóra.

A Fokoláre Mozgalom jelenleg 182 országban van jelen és több mint 100 ezer tagot számlál. Alapítója és első elnöke Chiara Lubich volt, akinek 100. születésnapjára emlékezve rendezték meg a püspökök találkozóját. A mozgalom jelenlegi elnöke Maria Emmaus Voce, aki videóüzenetben köszöntötte a találkozón résztvevőket, és az „egység karizmájáról” beszélve, Jézus evangéliumának új hirdetésére irányította a figyelmet, amely szerint „a múlt tapasztalatainak értékelését profétikusan tudjuk kifejezni a mai időkben”. A mozgalom egyházi társelnöke, János Morán pedig személyesen tartott elmélkedést a rendezvényen.

A nagyszabású programsorozatot – beleértve az ünnepélyes liturgiákat, előadásokat, megbeszéléseket, tanúságtételeket, a helyi egyházak tapasztalatainak bemutatását és kulturális eseményeket – Marton Zsolt „az egység szép példájaként” jellemezte, mint meghívást az evangélium hiteles megélésére, Isten és az emberek szeretetére Chiara Lubich szellemiségének tükrében. Hazatérését követően a főpásztor arról számolt be,

hogyan a rendezvény minden pillanatára ajándékként, az Ige megéléseként tekint.

A találkozóra a Szentatya is áldását adta, üzenetét Francis Xavier Kriengsak Kovithavanij bíboros, bangkoki érsek olvasta fel a találkozó első napján. Ebben Ferenc pápa arra hívta fel a figyelmet, hogy a karizmatikus ajándékok, mint például a Fokoláre Mozgalom szellemisége, a hierarchia ajándékával együtt nélkülözhetetlenek az Egyház küldetésében. Az egység karizmája korunk egyik ilyen ajándéka, amely visszahozza az Egyházat Jézus evangéliumának mindig új és időszertű

„Krisztus azok között él, akik az Ő nevében egyek”

forráshoz. A pápa arra buzdította a résztvevő püspököket, hogy éljék meg Chiara Lubich lelkiességének központi gondolatait: az egység iránti elkötelezettséget, valamint azt, hogy egzisztenciális irányítóként részesíti előnyben a keresztre feszített Jézust, aki egyé válik az utolsókkal, a kirekesztettekkel, a kitoloncoltakkal, hogy fényt, örömet, békét hozzon nekik.

A Szentatya nyitottságot kért a püspököktől a szeretet és az igazság párbeszéde iránt, arra intett, hogy hallgassák meg Máriát, akitől megtanulhatják, hogyan lehet a mai világgal is megismertetni Krisztust, aki azok között él, akik az Ő nevében egyek.

A váci megyéspüspök beszámolt arról is, hogy részt vettek a Chiara Lubichról szóló kiállítás megnyitóján, illetve a trentói Santa Maria Maggiore-templomban, ahol Chiara Lubichot annak idején megkeresztelték, egy különleges színdarabot tekintettek meg *A Tridenti Zsinattól a Tridenti Chiaráig* címmel, amely a mindenkori történelmi kort bemutató igyekezett szemléltetni a küzdelmeket, amelyek a földi egység érdekében történtek. Ezen egységre való törekvések okán illetik ma is Trentót az *Egység Városa* címmel.

A találkozó első két napja Trentóban inkább a megtapasztalások és a múlt tiszteletének jegyében zajlott. A Loppianóban folytatódó konferencia már inkább az egyházi és a jelenlegi kihívásokról, az egység karizmájának jövőbeni feladatairól szólt, többek között kerekasztal-beszélgetés formájában, de volt előadás *Az egyházi élet*

dimenziói témában, amelyet Angelo Vincenzo Zani érsek, a katolikus oktatás kongregációjának prefektusa koordinált, illetve a *Miszticizmus köztünk – az Egyház közössége* témában, amelyet João Braz de Aviz bíboros, a Megszentelt Élet Intézetének és az Apostoli Élet Társaságainak prefektusa tartott.

Nehéz lenne összefoglalni mindazt a tapasztalatot és teendőt, amelyre a találkozó felhívta a figyelmet. Az égető problémák – háborúk, az elesettek helyzete, szegénység – és azok kezelése, amelyek a tanúságtételekben elhangzottak, rávilágítanak arra, hogy a megoldást közösen keresse mindenki, és az egységet, a békét a párbeszéd és a közeledésen keresztül találja meg.

A főpásztorok az egység szép példáját mutatták

A váci főpásztor külön kiemelte a szomszédos országokkal való kapcsolattartás fontosságát. Élményként számolt be arról, hogy a bukaresti Szent József-székesegyházban ez év január 11-én beiktatott Aurel Percă bukaresti érsekkel is megismerkedett, és örömet fejezte ki az iránt, hogy hasonlóan gondolkodnak. Ugyanígy a Csehországból érkezett püspökökkel és a közeli országok főpásztoraival is több közös kincset fedeztek fel az evangélium és az egység tükrében.

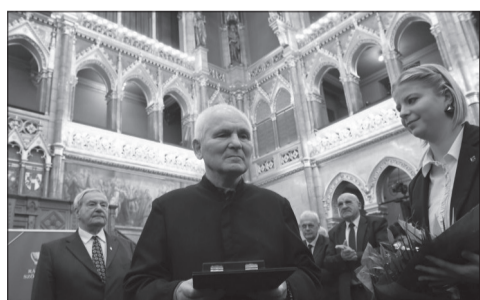
Bölnyi Gabriella/Váci Egyházmegye
Fotó: Stefano Fontolan/focolare.org

BÍRÓ LÁSZLÓ PÜSPÖK ÉS FRANTISEK LÍZNA SJ VETTE ÁT IDÉN AZ ESTERHÁZY JÁNOS-DÍJAT

A Rákóczi Szövetség és az Esterházy János Emlékbizottság a mártír sorsú felvidéki politikusról elnevezett Esterházy-díjat idén március 8-án Budapesten az Országház felsőházi termében rendezett ünnepségen adta át; a kitüntetéssel ebben az évben Bíró László tábori püspököt és Frantisek Lízna cseh jezsuita szerzetest tisztelték meg.

Az elismerést 1991 óta évente adják át olyan embereknek és intézményeknek, akik és amelyek a felvidéki magyar közösség szolgálatában kiemelkedő tevékenységet fejtettek ki, illetve sokat tettek a mártír sorsú politikai szellemi örökségének megőrzéséért és megismertetéséért. Soltész Miklós egyházi, nemzeti és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár Bíró László püspököt – aki súlyos betegsége miatt nem tudott részt venni az ünnepségen – méltatva ismertette: 1950-ben született Szekszárdon, 1974-ben szentelték pappá. II. János Pál pápa 1994-ben nevezte ki kalocsa-kecskeméti segédpüspökké, püspökszentelése 1994 májusában volt. 1994-től a budapesti Központi Papnevelő Intézet rektora volt, 2009-től tábori püspök. Sokat tett Esterházy János újratemetéséért – amelyen 2017-ben Alsóbodokon maga is részt vett és beszédet mondott –, valamint a boldoggá avatási eljárás elindításáért. A méltatást Soltész Miklós így folytatta: Bíró László mindent megtesz a családokért, mindig fontos volt számára a házasság szentsége. Az elsők között emelte fel szavát a genderideológiával szemben, amiért rengeteg támadás érte. Ő mindenkihez szelíden, „szerető gyengédséggel fordul” és ebben a szellemben segíti a honvédség lelki megújulását is – hangzott el.

Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetes, a Párbeszéd Háza igazgatója Frantisek Lízna rendtársáról elmondta: 1941-ben született Jevickóban, 1968-ban lépett be a jezsuita rendbe. 1974-ben szentelték pappá, ám 1989-ig nem kapta meg az úgynevezett állami jóváhagyást. Különböző fizikai munkákat végzett, eközben politikai okokból négy alkalommal került börtönbe. A *Charta 77* aláírója. Legfontosabb feladata a romák, a hajléktalanok és az elítéltek lelkipásztori gondozása. 1995 óta a Vyachorky u Mohelnice-i plébánián szolgál és ezzel

Szolidaritásból roma nemzetiségűnek vallja magát

párhuzamosan a legutóbbi időkig a közeli mírovi fegyház börtönlelkésze volt. 1992 óta szolidaritásból roma nemzetiségűnek vallja magát. Sajgó Szabolcs elmondta: Frantisek Lízna a mírovi fegyházban hallott először a korábban ott raboskodó Esterházy Jánosról. Életét megismerve nagy tisztelője

és örökségének ápolója lett. Halálos betegségéből is az Esterházy Jánoshoz intézett imák gyógyították meg: rákkal diagnosztizálva megtett egy 1600 kilométeres viszontagságos ukrainai zarándoklatot, amelyet Esterházyért ajánlott fel s amely alatt az ő közbenjárását kérte. Gyógyultan tért haza.

Esterházy János (1901–1957) a szlovákiai magyarság két világháború közötti politikai vezetője volt. A második világháború után letartóztatták és a csehszlovák hatóságok átadták a Szovjetunióknak, ahol koholt vádak alapján kényszermunkára ítélték és a Gulágra küldték. A szlovák Nemzeti Bíróság 1947-ben halálra ítélte fasiztákkal való együttműködés vádjával. Később elnöki kegyelemben részesült és életfogytiglant kapott, majd ezt egy általános amnesztia során huszonöt éves börtönbüntetésre módosították. 1957. március 8-án a morvaországi Mírov börtönben halt meg.

Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter az ünnepségen így fogalmazott: Esterházy János öröksége egyszerre egyetemes és nemzeti, mindenütt és mindenkitől főhajtás illeti, ahol és akinek megkérdőjelezhetetlen érték a szabadság és az emberi méltóság. Szavai szerint Esterházy nem a sikeresség, hanem tetteinek örök mérce szerinti

helyessége alapján cselekedett. Vállalta sorsát, így élete rövid, életigazsága azonban örök lett. A szabadságára és életére törő diktatúrák és eszmék azóta megbuktak, Esterházy János öröksége azonban múlhatatlan példa, a nemzete mellett határoktól, korszellemtől és sorscsapásoktól függetlenül kiálló bátor hazafi példája – hangsúlyozta a tárcavezető. Hozzátette: a magyar nemzetpolitika a felvidéki politikusként az emberi méltóság mellett mindig kiálló, sokat szenvedett, ártatlan szentként tartja számon. Reményét fejezte ki, hogy „hamarosan megtörténik a hivatalos rehabilitációja, amellyel cseh és szlovák barátaink elsősorban Esterházy János emlékének, másodsorban az igazságnak, harmadsorban önmaguknak tartoznak”. Németh Zsolt, az Országgyűlés külügyi bizottságának elnöke az ünnepséget lezáró szavaiban leszögezte: nem az államok és a politikusok feladata megmondani, hogy kit tiszteljenek szentként a katolikus egyházban. Ugyanakkor, ha az egyház vagy civilek kéri, a kormány minden segítséget megad, amit saját hatáskörében megadhat a szentté avatási eljárás folyamán.

Az ünnepséget megelőző napon, március 7-én délután Cserháti Ferenc püspök a budapesti belvárosi ferences templomban szentmisét mutatott be Esterházy János boldoggá avatásáért. Vele koncelebrált Pawel Cebula lengyel minorita szerzetes, a boldoggá avatási eljárás posztulátora és Frantisek Lízna, az eljárás tanúja. Szentmise után az emlékezők megkoszorúzták a Szép utcai Esterházy-emléktáblát.

(VG)

Fénykép forrása: konzervativninoviny.cz

Gyermekeknek

HOGY MINDIG LEGYEN KENYÉR A POLCOKON...

Gyermekkorom egyik legkedvesebb emléke a húsvéti ünnepkör szokásaihoz kapcsolódik. Szép hagyomány, hogy húsvét vasárnapjának délelőttjén az ünnepi szentmisében a pap megszenteli a hívek által hozott kenyeret, kalácsot, sonkát, tojást és egyéb étkeket. Nagymamával, nagypapámmal, szüleimmel mi is vittük kis kosarainkban a szentelendő ételeket, majd a szentmise után együtt fogyasztottuk el az ünnepi asztalnál. A megszentelt tojást annyi részre vágtuk, ahány tagú a család, és egyszerre ettük meg a kis darabkákat. Úgy tartotta a mondás minálunk: akik így tesznek, életük során sosem hagyják el egymást.

Régen, néhány évtizeddel ezelőtt még mindenki a saját maga által sült kenyeret, kalácsot vitte az ételszentelésre. Manapság persze a legtöbben boltban vásárolják a péksüteményeket. Talán bele sem gondolunk, mennyi minden szükséges ahhoz, hogy egyszerűen csak leemeljük az élelmiszerüzletek, nagyáruházak polcairól a friss, ropogós kenyeret: kellene dolgos kezek, akik elvetik a magot, munkások, akik nyáron learatják a megérett gabonát, malmok, ahol a búzából liszt lesz, mindennap hajnalban kelő pékek, akik megsüti a kenyeret. No és mindenekelőtt a Jóisten, aki esőt ad, ha szomjasak a zsenge búzaszálak, és napsütést küld, hogy érjenek a kalászok.

Ebben a hónapban, április végén, Szent Márk evangélista ünnepéhez kapcsolódik Egyházunk egy régi hagyománya, a búzaszentelés. Ezen a napon – április 25-én vagy az ahhoz közel eső vasárnapon – a pap ezekkel a szavakkal áldja

meg a gabonákat, haszonnövényeket: „Mindenható Isten, kegyességedhez fohászkodunk, hogy e zsenge vetéseket, amelyeket a meleg és az eső által nevelsz, áraszd el áldásod bőséges harmatával, és őrizd meg a termés beéréséig. Add meg népednek, hogy legyen mindig hálás ajándékaidért, hogy a föld terméséből az éhezők bőséges jókkel teljenek be, s a szegény és a szűkölködő is zengje dicsőséges nevedet.” Mert hiába a földművesek odaadó munkája, ha Isten áldása nem kíséri a vetést, növekedést, aratást...

Ezen az április végi ünnepeken gondolj Te is arra, hogy milyen hálásak lehetünk a Jóistennek az éltető kenyérért!

Kovács Péter

Simon M. Veronika: Húsvétkor

Simon M. Veronika

A számos elismeréssel kitüntetett magyar grafikus és festőművész, művésznevének Simone nem ismeretlen a diaszpóra magyar katolikusai előtt sem: alkotásai többek között Párizsba, Londonba, New Yorkba, Washingtonba, Bécsbe, Varsóba, Kölnbe, Aachenbe, Kairóba is eljutottak, a Kárpát-medence számos városa mellett. A kölni magyar közösséget 2007-ben Mindszenty József bíborosról készített portréval ajándékozta meg. Munkásságában kiemelkedő helyen szerepelnek a neves emberekről: költőkről, írókról, jeles történelmi és egyházi személyiségekről festett portréi; rendszeresen megörökít szenteket és boldogokat. Oltárképeket fest, közel kétszáz könyvet illusztrált. Mintegy hatszáz festményét több mint húsz ország közintézményeiben helyezték el. Nyolcszáz egyéni tárlati bemutatkozásával magyar rekordert lett. Tudását festőkurzusokon adja át a szárnyaikat bontogató fiataloknak.

Cserkész hírek

A HONTALAN SASOK NYOMÁBAN

A Magyar Cserkészszövetséget 1912-ben alapították és az 1948-as betiltása után 1989-ben újra beindult, de mi történt 1948 és 1989 között? Negyvenegy évig külföldön zajlott a magyar cserkészmunka! Ausztriai menekülttáborokból indult el és egy elszánt fiatal vezetői csapatnak köszönhetően meghódította a nagyvilágot. A Hontalan Sasok őrseinek lelkes elhivatottsága világot átölelő mozgalommá varázsolta a magyar cserkészmozgalmat. Európából indulva Dél-Amerikába, Észak-Amerikába és Ausztráliába, alapítottak csapatokat. Annak érdekében, hogy teljes programot nyújtsanak a külföldön született magyar fiataloknak, magyar iskolákat is létrehoztak párhuzamosan a cserkészcsapatokkal. Tizennégyen voltak és most közel 4500 cserkész jár külföldön cserkészkedni. 1989 óta Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek nevezzük magunkat. Öt kerületünk programjairól fogok a jövőben beszámolni Önöknek.

Európa

A 45. Stuttgarti Magyar Katolikus Jótékonyági Bál a stuttgarti cserkészek előzenés kísérettel előadták a magyar történelem fontosabb eseményeit. A nézők találkozhattak a vérszerződés után Szent Istvánval, a Hunyadiakkal. A törököket elkergetve jöttek a Habsburgok, de az 1848-as szabadságharc sem volt már olyan messze, míg végül 1956-hoz értek. Onnan a jelenbe kerültek a *Nélküled* című dal közös elnevelésével s eközben kigyúltak Nagy-Magyarország fényei.

Írországban több helyen – Corkban, Dublinban – beindult a magyar cserkészmunka.

Egyesült Államok

53. Cserkészbál Los Angelesben: A Los Angeles-i cserkészcsapatok hagyományos cserkészbálját 53. alkalommal rendezték meg a Hilton szállóban. Az elsőbálozók keringője után fellépett a Kárpátok néptáncgyűttes, amely idén ünnepli 55. jubileumát. A bál nyereségét a három helyi cserkészcsapatnak ajánlották fel.

Kodály-hétvége New Brunswickban: 28. alkalommal szervezte meg háromnapos rendezvényét a New York-i cserkészkerület. A népzene és a népi hagyományok oktatása állt előtérben. Legutóbb Dunántúlra utaztak a résztvevők és mélyítették el annak a tájegységnek a népi ismereteit. A tanultakat a cserkészek a gálaműsoron adták elő szüleiknek.

Ausztrália

Február végén ünnepélyes keretek között indult be Sydney-ben a cserkészmunka. Az őrsi foglalkozások mellett az őrsvetetőjelöltek oktatása is elkezdődött. A tanfolyam keretén belül hallottak az őshazáról, a hét vezérről, a vérszerződésről és a honfoglalásról. A tanfolyam végén farsangi fánkkal lepték meg a cserkészeket.

Kanada

A montreali cserkészcsapatok január végén szervezték meg Szent István téli táborukat. Maga „István király és felesége, Gizella királyné” is ellátogatott hozzájuk és jelenlétükkel felidéztek a korabeli hangulatot. Hókunyhók készítése mellett kandallóban megrakott táborútú köré ültek esténként a táborozók, miközben foglalkoztak a történelmi kerettörténettel.

*

Izgalmas programjaink mellett nem szabad elfelejteni, mozgalmunk mit nyújt a külföldön élő magyar gyermekeknek: élményt, családot, barátokat... és még sok minden mást.

Kövessék híreinket és legyenek velünk együtt büszkék külföldi magyar cserkészeinkre!

Schenk Angyalka

A MISSZIÓS KERESZT PRÁGÁBA LÁTOGATOTT

A Prágai Magyar Katolikus Plébánia közössége buzgón készül a szeptemberi Eucharisztikus Kongresszusra: minden hónapban 24 óras szentségimádást tartanak, a kongresszuson is részt vesznek. Készületük fontos eseménye volt 2020. március 6–8. között a Missziós Kereszt fogadása a Szent Henrik és Kunigunda-templomban. Az esemény magyar, cseh és szlovák katolikusok közös ünnepe volt.

Dominik Duka bíboros kezdeményezésére, Balga Zoltán atya meghívására, a Magyar Katolikus Püspöki Kar és a Bethlen Gábor Alapkezelő anyagi támogatásával valósulhatott meg a programsorozat, amely a Missziós Kereszt megérkezésének napján, elsőpéntek lévén, szlovák nyelvű kereszttúllal kezdődött, majd szentmisével és éjfélig tartó szentségimádással folytatódott. A Missziós Kereszt előtti térd- vagy főhajlás sokaknak katartikus élményt jelentett. A Kereszttel együtt érkezett egy kiállítás is, amelyet a templom Szent Borbála-kápolnájában lehetett megtekinteni: a kereszten elhelyezett ereklyékhez tartozó szentek életrajza és korabeli ábrázolása szerepelt a

nagyméretű plakátokon. Március 7-én, szombaton emlékezett a prágai magyar katolikus közösség Esterházy Jánosra a motoli temetőben. A koszorúzást követően a Szent Henrik és Kunigunda-templomban folytatódott a megemlékezés az Esterházy János boldoggá avatásáért bemutatott szentmisével, amelyet Martos Levente Balázs, a budapesti Központi Szeminárium rektora mutatott be a kispapok jelenlétében.

Március 8-án, vasárnap a Missziós Kereszt látogatását és a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson való cseh részvételt támogató Dominik Duka, Prága püspöke, Csehország bíboros-primása mutatta be – Martos rektorral és Balga Zoltán atyával

közösen – az ünnepi szentmisét, Hangsúlyozta az utóbbi évtizedek amelyet megelőzőt egy rövid, békés és barátságos jellegű, a jó közép-cseh nyelvű előadás a Missziós Keresztről. Ezen a napon nem volt külön cseh, magyar és szlovák mise, ahogy általában len-

ni szokott, hanem egy, közös szentmise volt 11 órakor. Ezt jelenlétével megtisztelte Boros Miklós nagykövet is. Az állandó részek latinul, az olvasmány szlovákul, a szentlecke magyarul, az evangélium és a szentbeszéd csehül hangzott el. Mindhárom közösség szinte teljes létszámban megjelent, így a templom egészen megtelt, sokan álltak is.

Duka bíboros szentbeszédében a cseh-magyar katolicizmus közös gyökereinek felelevenítésétől indította gondolatait, rámutatva Prágai Szent Adalbert ereklyéjének jelenlétére a Missziós Kereszten.

európai kapcsolatok ápolásában pedig kulcsfontosságúnak nevezte a Visegrádi Együttműködést. A budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson való részvételre buzdította a cseh és a szlovák közösséget, a magyar hívek utazását szinte természetesnek véve. Közös feladatnak nevezte a katolicizmus nemzeteken átívelő, azokat szeretetben összekötő megteremtését, amelynek szép példája valósul meg hétről hétre a prágai Szent Henrik és Kunigunda-templomban.

Az ünnepi esemény nagyon komoly megerősítés volt a diaszpórában élő magyaroknak, egyben pozitív üzenet a befogadó Cseh Katolikus Egyháznak is.

(Forrás: Prágai Magyar Katolikus Plébánia, www.katolikus.cz)

HAJNALTÓL ALKONYIG

A nemzetközi méretű migráció okán egyre többen firtatják a nyugati kultúra jövőjét. A téma persze nem egészen új keletű: a XX. század első felében a német filozófus, Oswald Spengler magyarul sajnos csak a rendszerváltozást követően megjelent vaskos könyvének már a címében is – *A Nyugat alkonya* – kifejezésre juttatta meggyőződését az európai civilizáció elsorvadásáról. Spengler ugyan átdolgozta eredeti írását, de sötét borítulása könyvének a húszas években kiadott végső változatára is rányomta bélyegét, így aligha meglepő, hogy *A Nyugat alkonya*, miután röviddel németországi megjelenése után számos fordításban is napvilágot látott, hosszan tartó nemzetközi viták forrásává vált.

A francia főváros egyik külkerületében, Créteil-ben 1907-ben született és már fiatalon az Egyesült Államokban letelepedett történész, Jacques Martin Barzun is, mint a világhírű Columbia Egyetem professzora, évtizedeken át foglalkozott a témával, és hosszú élete vége felé több mint ezer oldalas könyvében összegezte a nyugati kultúra utolsó ötszáz évéről alkotott véleményét. Az angolul *From down to decadence* című kötet heteken át a *New York Times* irodalmi sikerlistájának első helyén állt. Magyar nyelvű fordítását 2006-

ban adta közre a budapesti Európa Kiadó, azonban részint az eladott példányok, részben pedig a visszhang alapján ítélve, viszonylag csupán kevesen érezték indíttatást a vaskos kötet elolvasására. A ritka magas kort megért, életének 105. évében a texasi San Antonióban elhunyt Jacques Martin Barzun a *Hajnaltól alkonyig* című könyvében nem titkolta, hogy ha jórészt más okokból is, mint

Oswald Spengler, de ő is igencsak borítulatoan ítéli meg az úgymond különböző égtájáról összegereblyezett elemekből, eredetiségéből és különbözőségekből mégis egységgé ötvöződött nyugati kultúra kilátásait: „A sokféleség és a számtalan konfliktus színes szöttese egyúttal igen karakterisztikus célok szolgálatában állt – emyiben feltétlenül egységesnek nevezhető –, és eme tervek és célkitűzések, eljutva lehetőségeik végső határaiig, most szembesülnek azzal, hogy a nagy

játszma a végéhez közeledik. Ezt a véget jelzik a jelenleg egymásnak feszülő érvek és ellenérvek a nacionalizmus, az individualizmus, a művészet, a szigorú erkölcsök és a vallásos hit ügyében.”

Óriási szaktudással és tudományos igényvel megírt könyvét a szerző azzal is olvasmányossá teszi, hogy beilleszt a szövegbe hat korabeli látékpet egy-egy városról, nem azért, hogy elkalauzolja Madridba, Londonba, Velencébe vagy akár Weimarba az olvasót az adott időpontban, hanem hogy bemutassa, miként látták onnan az akkori világot. A könyv szinte minden oldalán érezhető, hogy egyetemi tanár írta, azaz tanító céllal született, így például minden említett szereplő neve után zárójelben ott áll születésének és halálának évszáma. A még részletesebb tájékozódás végett utal még a témával foglalkozó további forrásmunkákra is. Azonban, mint a könyv címe is tanúsítja, a szerző figyelme szinte kizárólag csak a Nyugatként ismert világra, tehát Nyugat-Európára és az Egyesült Államokra terjed ki, sajnálatos módon a Lajtától keletre fekvő területek kultúrája legfeljebb csak érintőlegesen jelenik meg a kötetben. Noha pontosan tájékoztat a vizsgált ötszáz év képzőművészetének, építészetének, zenéjének, irodalmának és tudományának a lakulásáról, minden esetben kimutatja a hanyatlás jeleit. Persze nem kíméli a politikát sem, és emlékeztet arra, hogy milyen hosszan tartó és keserves harc folyt az általános választójog bevezetése érdekében, de már jó ideje a demokráciákban egyre kevesebben járulnak az urnához. A technikai vívmányokat ugyan elismeri, de hangsúlyozza azt is,

hogy ezáltal rohanóvá válik a mindennapi élet, az elektronika elterjedése pedig az emberek elszigetelődését vonja maga után.

Borítulása ellenére, Jacques Martin Barzun mélyen hívő emberként halt meg, mert – mint élete alkonyán egy interjúban hangsúlyozta –, könyvei megírásához szükséges kutatásai még inkább megerősítették istenhitét. (Jacques Martin Barzun: *Hajnaltól alkonyig*; Európa Kiadó, Budapest).

Vincze András

BARÁTSÁG MINDENEKFELETT

„Talán két más nemzete nincsen a világnak, amelyeknek hagyományában, mesemondásában annyi gondolat élt volna a szabadságról, erről a csodálatos csillagról, amelyet a Kárpátok felett látnak tündökölni mindig azok, akik a nagy hegyektől északra vagy délre laktak” – olvasható Krúdy Gyula soraiban. „Népek Krisztusa, Magyarország!”, „Polska Krystuszem narodow” („Népek Krisztusa, Lengyelország!”), Márai Sándort és Adam Mickiewiczet idézve. A két, több mint ezer éves szakrális nemzetállam történelmét ennél tömörebben és pontosabban alig hiszem, hogy meg lehetne fogalmazni.

Lengyel-magyar sorsközösség. Végiglapozva népeink történelmét, rácsodálhatunk arra, ha egyikünk bajban van, hogyan siet segítségére a másik. A lengyelek 123 év felosztottság után 1918-ban nyerték függetlenségüket. Alig ért véget az első világháború, alig száradt meg a tinta a trianoni „békediktátumon”, amikor a Lengyel Köztársaságot halálos fenyegettség érte. A Vörös Hadsereg Varsó felé közeledett. A legyőzni kívánt, szerveződő lengyel államnak tagköztársasági státust szánt.

Majd tovább, előre, Németországba. Forradalmat exportálni. Végül egész Európát bolszevizálni. Kevés európai államférfi ismerte fel a helyzet veszélyességét, nem siettek, hogy útját állják. De mert „a lengyelekhez úgy illik a kommunistaság, mint ökörhöz a ló nyerge”, szinte szó szerint az utolsó fegyverig védekeztek. Amikor pedig elfogyott a munició, a „Visztula-menti csodaként” számon tartottan érkezett meg augusztus 12-én a már júliusban elindított magyar lőszerszállítmány. Így mentette meg ez a két nép együtt a nyugati civilizációt a keleti barbárság betörésétől.

Eltelik húsz év; 1939. szeptember 1-jén Lengyelországot megtámadják a németek, majd 17-én a szovjetek. Magyarország nem késlekedik. Már 18-án megnyitja határait a katonai és a civil menekültek előtt. Voltak, akik tudtak erről, de jobbára csak személyes emlékezők őrizték, suttogták a befogadottak a befogadás hivatalosan is támogatott eseményeit. Hallgatniuk kellett a háború alatt a publicistáknak, nehogy a német szövetséges haragját

és bosszúját kiváltsák. Hiszen a magyar kormány nem engedte át a lengyelek pusztítására vonuló hadigépezetet az ország területén, és befogadta a menekülteket származásra és vallásra való tekintet nélkül. Amikor pedig a náci megszállás Magyarországot is leigázta a háború utolsó évében, akkor nemcsak magunkat, de a menekült lengyeleket is védeni kellett a megsemmisítéstől. A háború után pedig a történészeknek sem volt lehetőségük a bolszevista támadás áldozatainak a mentését hangoztatni; ekként szinte ismeretlen maradt a magyar befogadás története évtizedek során mindkét nép történelmi tudatában. Mígnem egy Varsóba akkreditált magyar követségi alkalmazott el nem kezdte a levéltári adatokkal hitelesített könyvek

szorozatát. Most pedig boldogan hallgattuk egy óriási vállalkozás immár negyedik kötetének bemutatóján, hogyan gyűjtötte össze Grzegorz Łubczyk, valaha Budapesten tevékenykedett lengyel nagykövet és felesége, Krystyna Łubczyk – akinek a rokonai voltak menekültek – a befogadottak személyes dokumentumaiból, a meghalványodott fényképekből elővarázsolt képekből, szinte olvashatatlanná vált naplóból, feljegyzésekből összeálló – bátran ki-mondható – regényfolyamot.

Az idegen földre kényszerült menekültek világának legszemélyesebb emlékeiből ekként tudjuk követni azoknak a napoknak az igazi légkörét. Vannak benne drámai, néha szenzációs történetek, vannak olyanok, amelyek még évtizedek múltán is meghatóak, és vannak vidám jelenetek. Megjelennek rendkívüli barátságok és első szerelmek. És mindennapi életképek is.

A könyvbemutatóon ott voltak a hajdani menekültek és menekítők leszármazottai. Egymást ölelgetve emlékeztek elődeik viharokat átélő szenvedéseire és a befogadó szeretetre. Jó volt, ahogy maguk a lengyelek mondták ki a budapesti lengyel nagykövetség összejövetelén, felmutatva ezt a testes negyedik kötetet: „Magyar testvéreink – emlékezünk, köszönjük.” (Krystyna Łubczyk – Grzegorz Łubczyk: *Emlékezés IV. – Lengyel menekültek Magyarországon 1939–1946*, Rytm/Szépalom Könyvkiadó, 2020)

Dobos Marianne

A KOLOZSVÁRI VERBUM KIADÓ KÖNYVÚJDONSÁGAIBÓL: György Ferenc-Elemér: *A tordai római katolikus egyház története a felekezetek és etnikumok közötti kapcsolatok tükrében a 19. és 20. században*; Homa Ildikó: *Schulcz Hilda versterápiás naplója – Önismerteti gyakorlófüzet*; András Ignác: *Hittel és reménnyel – Tűnődések Párországa felett*; Joyce Rupp: *Fogódzók a léleknek – Ihlet az év minden napjára* (Berezki Silvia fordításában); Joyce Rupp: *Repülj, míg vannak szárnyaid!* (Berezki Silvia fordításában); János Mihály: *A székelyderzsi unitárius templom – Kalauz*. További könyvek és megrendelési lehetőség itt: www.verbumkiado.ro.

ÉVFORDULÓK

1945. április 2-án halt bele golyó általi sérüléseibe:
Boldog Apor Vilmos
vértanú püspök

„A krisztusi embert nem képes leteperni és kétségbeesésbe hajtani semmiféle csapás és semmiféle megpróbáltatás. A húsvéti ünnep ennek legszebb biztosítója.”

(Boldog Apor Vilmos)

1506. április 7-én született:
Xavéri Szent Ferenc SJ
baszk szerzetes

„Lelkeket, lelkeket adj nekem, Uram!”
Japáni misszióban: „Micsoda öröm, hogy mi itt elsőként hirdethetjük az embereknek Jézus evangéliumát!” (Xavéri Szent Ferenc)

1911. április 14-én született:
Boldog Romzsa Tódor
vértanú püspök

„Mindenütt igyekszem világosságot gyűjteni, de reményemet csak az isteni kegyelembe helyezhetem.”

(Boldog Romzsa Tódor)

A GONOSZ A SZERETET HIÁNYA

Már sokszor gondolkodtam azon, mi miért történik úgy a mai világban, ahogy. Próbáltam megérteni az emberek viselkedését, az adott helyzetekre adott válaszukat, reakcióikat. S nemcsak a felnőttek, a gyerekek magatartása és személyiségük alakulása is gyakran gondolkodóba ejt.

Mai világunkban még a józan embernek is nehéz eligazodnia. Kinek higgyek? Mit higgyek? Mi az igazság? Mi a helyes és mi nem? Kitől kaphatok útmutatást?

A Diabolos (διάβολος) görög kifejezés, az Újszövetség nevezi így a Gonoszt. A διά (diá, „across”) és a βάλω (bállō, „I throw”) = szétdobál szóösszetételből áll. De mi köze ennek a mi életünkhöz a XXI. században?

Az internet és a Facebook társadalma szinte kihagyhatatlannak tartja, hogy a cikkekhez, posztokhoz hozzá ne szóljon. Azonban, ha egy-egy bejegyzés kommentjeit tüzetesen végigolvassuk, az esetek nagy részében teljesen ellentmondásos véleményeket olvashatunk és a kommentelők szinte megölik egymást. Mindenki fújja a saját véleményét és akarátát! A virtuális gyűlölködés hihetetlen méreteket ölt, a vélt igazáért mindenki képes harcba szállni, a másik vélemény képviselőjét porig alázni.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ennek örül!

Sokszor a viták mindkét oldalán pozitív vélemények sorakoznak. Akár az egyik, akár a másik is elfogadható, sőt jönnek tűnő érvek sorakoznak fel mögöttük. De miért is csodálkozom ezen? Hisz’ tudhatnám, hogy a Gonosz leghatékonyabb módszere, hogy a dolgokat jónak álcázva próbálja megtéveszteni az embereket.

Talán a legfelkapottabb téma a klímaváltozás. Nem szeretnék hozzászólni, de számomra döbbenetes a két tábor teljesen ellentétes állásfoglalása. Greta Thunberg, a 16 éves klímaváltozás-aktivista azt akarja, hogy „az emberek pánikoljanak”. Viszont amíg a fiatal lány a 2019-es klímacsúcson arra kérte az ENSZ tagjait, hogy „ne vegyék el a jövőjét, és foglalkozzanak a klímaváltozás okozta problémákkal”, több mint ötszáz tudós és klímazakértó írta alá az ENSZ főtitkárnak küldött Európai Klímányilatkozatot, amelyben arra hívják fel a figyelmet, hogy nincs globális vészhelyzet és pánikra sincs ok.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ezt akarja!

A másik megosztó, világot mozgató vita tárgya a migráció. De ne menjünk messzire. Milyen szép dolog, hogy a határok megnyíltak, hogy Európában „szabad mozgás” és munkavállalás segíti a dolgozni vágyókat. Milyen szép az a lehetőség, hogy az otthoni kölcsönbe nem kell beleroppanni, mert a nyu-

gati „jó” fizetésekből majd hamar törleszthetjük! De mindezt minek az árán tehetjük? Családok ezrei élnek szétszórva, lelkiileg megnyomorítva, s az áhított pénzszerzés eredménye: széthullott családok, sérült gyerekek, kisiklott életek.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ennek örül!

Sokan előrelátóbbak, és azt választják, hogy családosan költöznek külföldre a jobb élet reményében. A gyerekek többnyelvűsége is igazán csábító lehetőség. Hisz’ a mai világban elengedhetetlen, hogy nyelveket beszéljünk! Csak azzal nem számolnak, hogy szegény gyerekek nagyon sok esetben gyökérlenekké válnak, sehol sincsenek otthon és gyakran már az anyanyelvükön sem voltak magukat, belső világukat, legmélyebb érzéseiket kifejezni.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ennek örül!

Amikor a legelső állásinterjúra mentem, megkérdezték, hogy mobilis vagyok-e. Nyelvi nehézségeim nem voltak, értettem a kérdést, ezért rögtön rávágtam: igen, itt az autóm. Csakhogy egy évtized távlatából ma már világos, hogy a kérdés nem arra vonatkozott, hogy van-e autóm, hanem azt akarták tudni, hajlandó vagyok-e gyökérlené válni. Hajlandó vagyok-e lemondani a családomról, a hagyományaimról, az értékeimről.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ezt akarja!

Amikor megnyílik előttünk a világ, megsokszorozódnak a lehetőségek. Amikor a kisgyerek iskolába megy, vágyik a tudás megszerzésére, kíváncsian tekint minden elé. S ma már – szakkörök, különórák, zenetanulás, sportolási lehetőségek – fel sem tudjuk sorolni, mi minden tárul eléjük. De ha a szülő nem képvisel megfelelő értékrendet, nem ad útmutatást, nem irányítja gyermeke érdeklődését megfelelő mederbe, akkor az csak döntésképtelen, kiábrándult, hanyódozó fiatallá válik, aki képtelen lesz egyfelé koncentrálni, elköteleződni, hűséges maradni bármihez is.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ennek örül!

Végül pedig a különböző „szindrómákra” térek ki, leszögezve, hogy semmilyen tudományos ténymegállapítást nem fogok közölni, csakis a saját pedagógiai tapasztalataimra hivatkozom. Idekíváncsokra a német és a magyar oktatási rendszer összehasonlítása, de ettől is eltekintek. Szomorú tapasztala-

tom, hogy egy-egy gyerekre könnyebb gyorsan rásütni, hogy ilyen vagy olyan szindrómás, hiperaktív vagy bármi más jelzőkkel illetni, mint időt szánni rá, figyelmet szentelni neki, szeretetet sugározni felé, meghallgatni, értékeket közvetíteni számára és egyáltalán foglalkozni vele. Mennyivel egyszerűbb már kicsi korban megbélyegezni, rásütöni a „hibáit”, a „csodát” pedig különböző szakemberektől várni.

Meggyőződésem, hogy a „renitens” gyerekek vagy nagyobb tudással és rálátással rendelkeznek kortársaiknál, vagy mérhetetlen szeretethiányban szenvednek és viselkedésükkel próbálják felhívni magukra a figyelmet, ezzel felforgatva az egész csoport vagy osztály munkáját.

És a „szétszóró” Gonosz pontosan ennek örül!

De mi egyáltalán nem örülünk ennek, és nem ezt akarjuk, mégis nap mint nap beleesünk a csapdába.

Az utolsó időkről szóló evangéliumokban a szinoptikusok mind felszólítanak: „*Ne rémüldözzetek!*” Szent János evangélista is egyértelműen mondja búcsúbeszédében: „*Ne nyugtalanodjék szívetek és ne is szorongjon!*” (Jn 14,27).

Amikor a Gonosz életünk minden területén próbál minket megtéveszteni és szétszórni, amikor vélt igazamért képes vagyok a másikat porig alázni, amikor nemet mondok a családomra és a gyerekeimre, amikor csak a pénz és a túlzott jólét lebeg a szemem előtt, amikor hűtlen vagyok, amikor megtagadom a gyökereimet, elvetem az értékeket és megbélyegzek másokat, akkor csak egyetlen dolgot tettem: nemet mondtam a Szeretetre. A „szétszórtság” nem más, mint az Isten nélküli élet, és a Gonosz a Szeretet hiánya bennünk. Csakis Isten jelenlétében élve leszünk képesek eligazodni ebben a „szétszört” világban.

Bruno Ferrero szalézi szerzetes és író *A két tükör* című történetében egészen képszerűen tárja elénk a két „tábor” üzenetét.

Az egyik nap a Sátán szórakozni akart. Feltalált egy ördögi tükröt, amelynek mágikus ereje volt: mindent, ami szép volt és jó, azt ocsmánynak és torznak mutatta, ami pedig csúnya volt és rossz, azt nagyszerűnek és értékesnek tüntette fel. Akkor aztán útra kelt és az egész világot bejárta ezzel a borzalmas tükörrel. Mindenki, aki csak belenézett, elborzadt a szörnyű látványtól: eltorzítva, elcsúfítva látott mindent.

A Gonoszt persze nagyon szórakoztatta a tükör: minél inkább visszatartóknak mutatta a tárgyakat, annál jobban tetszettek neki. Az egyik nap

olyasmit mutatott neki a tükör, aminek a látványa ugyancsak tetszett a szemének és illetlen nevetésre fakasztotta. Éktelelen nevetése közben a tükör kicsúszott a mancsából és ezer apró darabra törött.

Egy hatalmas erejű, rosszindulatú szélvihar felkapta a sok szilánkot és beverte vele az egész világot. A szilánkok akkorák sem voltak, mint egy por szem, de sok ember szemébe hullottak. Ezek az emberek aztán észrevétlenül mindent fordítva kezdtek látni: mindenben csak a rosszat tudták észrevenni és csak a gonoszságot tudták meglátni.

Más szilánkokból szemüveglencsék készültek. Az emberek, akiknek ilyen szemüveg jutott, nem tudtak többé sem helyesen látni, sem helyesen ítélni.

Nem találkozhatok már véletlenül ilyen emberekkel?

A széttört tükör némelyik darabja akkora volt, hogy ablaküvegnek lehetett használni. Azok a szegények, akiknek ilyen ablakon át kellett kinézniük, csupa ellenszenves szomszédot láttak, akik állandóan gonoszságon törték a fejüket.

Midőn az Úristen is észrevette, mi történt, nagyon elsomorodott. Rögtön elhatározta, hogy nem hagyja annyiban a dolgot. Így döntött: *Elküldöm a világra Fiamat. Ő a képmásom, a tükröm. Jószágomat, igazságomat, szeretetemet fogja tükrözni. Úgy mutatja be az embert, ahogyan elterveztem és megalkottam.*

Jézus mint tükör jött el az emberek közé. Aki Benne nézte meg magát, újra felfedezte a jóságot és a szépséget, és megtanulta, hogyan különböztesse meg azt az önzéstől és a hazugságtól, az igazságtalanságtól és a megvetéstől.

A betegek újra bátorságot merítettek az élethez, a reményvesztettek felfedezték újra a reményt. Megvigasztalta a szomorkodókat, és segített az embereket, hogy legyőzzék halálfélelmüket. Az emberek közül sokan megszerették az Isten tükrét és követték Jézust. Úgy érezték, hogy lángra, új erőre kaptak tőle.

Másokban ellenben felforrta a düh: elhatározták, hogy összetörik Isten tükrét. Ők Jézust megölték. De hamarosan feltámadt egy másik hatalmas szélvihar: a Szentlélek Isten. Felkapta Isten összetört tükrének millió szilánkját és szétvitte az egész világra.

Akinek a szemébe picit szilánk is jut e tükörből, elkezdí úgy látni a világot és a személyeket, ahogyan Jézus látta őket: látni tudja újra elsősorban az összes szép és jó dolgot, az igazságot és a nagylelkűséget, az örömet és a reményiséget; a rosszasság és az igazságtalanság pedig megváltoztathatóknak és legyőzhetőnek látszik számára.

Mustos Edit, Köln

LAPBEMUTATÓT TARTOTTUNK BÉCSBEN

Az idén 52. évfolyamába lépett lapunk továbbélésének elősegítése érdekében az év első két hónapjában – ameddig ezt megtehettük – minden alkalmat megragadtunk arra, hogy az újság életében bekövetkező változásokról élőlőszóban is tájékoztassuk régi és leendő olvasóinkat: megtettük ezt 2020. január 7-én Kismartonban az ausztriai magyar és magyarul beszélő katolikus lelkesek találkozóján, február 9-én a felső-ausztriai Welsben a magyar szentmise után és február 16-án Linzben szintén a magyar szentmise után. Február 20-án pedig megtartottuk első lapbemutató estünket Bécsben a Collegium Pázmáneum dísztermében. Az újság jövőjéről, a tervekről-elképzelésekről az új szerkesztőségvezetés három tagja: Varga Gabriella kiadó-főszerkesztő,

Vencser László felelős szerkesztő és Varga János szakmai tanácsadó beszélt. Elhangzott, hogy új rovatok indulnak – például a *Cserkész hírek* – és hogy a Nemzeti Összetartozás Évében megtörténik az újság Kárpát-medencébe való bevezetése is. Az estet Franz Binder, a Linzi Színház nyugalmazott baritonja és Pázmány Tibor orgonaművész, a Linzi Színház nyugalmazott karnagya tette igazán ünnepélyessé. Köszönjük a lehetőséget a Pázmáneumnak, köszönjük az érdeklődést a közönségnek és a médiának! És köszönjük tíz új előfizetőnknek az újságmegrendelést! Velük együtt ebben az esztendőben hetven új előfizetéssel gyarapodtunk. Hála érte – és hála mindenkinek, aki mellettünk áll!

(VG)

NEGYVENÉVES A BÉCSI NAPLÓ

Márciusban ünnepelte negyvenedik születésnapját diaszpórai testvérünk, a *Bécsi Napló*. Amint azt Deák Ernő, a lap főszerkesztője a decemberi farádi kibővített szerkesztőségi ülésen megjegyezte: az emigrációba kényszerült magyarság kisebb csodaként éli meg, ha egy kiadvány megéri a tíz évet, a *Bécsi Napló* pedig 40 éves, ez tehát mindenképp csodaszámba megy!

A *Bécsi Napló* 1980 márciusa óta kéthavi rendszerességgel, 12 oldalon, 2500 példányban jelenik meg és nemcsak az ausztriai, hanem az egész világ magyarságához szól, az egyetemes magyarság érdekeit szolgálja európai szellemben. Ma már Nyugat-Európa és tágabb értelemben a diaszpóra egyetlen magyar nyelvű, nyomtatott közéleti-kulturális újságja.

Hasábjain változatos áttekintést ad az aktuális világpolitikáról, az ausztriai történelekről, a magyar diaszpóra eseményeiről és a magyar irodalommal kapcsolatos újdonságokról. Munkatársai Ausztria mellett rendszeresen tudósítanak Magyarországról, Szlovákiából, Kárpátaljáról, Romániából, Szerbiából, Nyugat-Európa és a tengerentúl országaiból. A lap maga is eljut bolygónk minden pontjára, ahol magyarok élnek Európától Ausztráliáig, Észak- és Dél-Amerikáig, sőt még Afrikába is.

A 41. évfolyamába lépett újság 2020. január-februári száma elsőként adott hírt arról, hogy lapunk, az *Életünk* új utakra lépett. Azt, hogy miként az elmúlt évtizedben, úgy most is számíthatunk a *Bécsi Naplóra*, ezúton is köszönjük!

Varga Gabi

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA. Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Honlap: www.magyardiakolikusok.co.uk; Facebookon a *Katolikus szentmisék Londonban* cím alatt. Misézohelyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien. Tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. E-mail: bmke@katolikus.at. Honlap: www.katolikus.at. Misézohelyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1. (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor. Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leerdorfer Hauptstr. 74., 2500-Baden.

Bécs, Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18. E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com. Honlap: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise: szombatoként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézohelyek: Alsóőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnaponként 9.45-kor. Felsőőr: Ft. Gáspár Adalbert, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya: Ft. Lehrner Hannes, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Középpulya: Ft. Ghinari Johann, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órakor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haszlogasse 31, A-7000 Eisenstadt. E-mail: laszlo.pal@martinus.at.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/6821 2421, otto.molnar@laposte.net és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor, Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3., A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, tuende.wachsmuth@gmx.at.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2., A-4600 Wels, tel.: +43-732/341-175, ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézohelyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az orsolyita templomban, Aigner Str. 135., A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/8172-1232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30- és 18.00-kor. Rue de l'Arbre Bénit 123, 1050 Bruxelles. Tel.: +32-2/64-96-188, mobil: +32-487/614-063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. További misézohelyek: Leuven, Hága/N, Luxemburg.

Liège/Luxemburg: Hospitaalstraat 3 bus 8, 3600 Genk, Belgium. Telefon: +32/89-354-650. Havas István atya látja el. Misézohelyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxemburg város.

CSEHORSZÁG

Prága: Ft. Balga Zoltán, Belvárosi Szent Henrik Templom, Jindřiska 30., 110 00 Prága 1. Telefon: +420 734 688 656. E-mail: info@katolikus.cz. Honlap: www.katolikus.cz.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris. Tel.: +33-1/42-086-170, fax: +33-1/42-067-155. E-mail: missioncatholique@orange.fr. Honlap: www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

MÁLTA

Évente háromszor van magyar szentmise: Naxxar, Santwarju Gesu Hniena Divina-templom, vasárnap 17.30-kor.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Ft. Csibi Sándor, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg. Tel.: +49-821/3166-8960, vagy +49821/3166-8961. E-mail: iroda@augmis.de. Honlap: www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de. Misézohelyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános és Dankó István atya (Amberg). Szentmisék: Caritas Seniorenheim St. Josef-kápolnája, Giesbertstr. 65. és Nürnbergben kététhente. Érdeklődni lehet: Lipecz Josef, tel.: +49-1/763-803-3699.

Esseni Egyházmegye: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: +49-221/33-778-517. Misézohelyek: Duisburg, Essen.

Freiburgi érsekség: Ft. Lovász Reinholdt plankstadi kooperator, cím: Schwetzingen Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye: Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg. Tel.: +49-40/250-7783. Misézohelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.

Kölni Főegyházmegye és Aachen: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpühl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/33 778-517. Honlap: www.ungarnzentrum.de. Misézohelyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/2479-5021, +49-69/24-79-5022, fax: +49-69/9778-2684. E-mail: pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de. Honlap: www.magyar-katolikusok-frankfurt.de. Misézohelyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen.

München-Freisingi Főegyházmegye: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde.muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézohelyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: +49-251/932-57-288. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de. Honlap: sites.google.com/site/magyarkatolikusmisszio, www.facebook.com/ungmis. Misézohelyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Minden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.

Passau Egyházmegye: Ft. Kovács János, D-84375 Kirchdorf am Inn, tel.: +49-85/712-332. Magyar Missio Passau. E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Honlap: www.magyar-missio-passau.de.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-370-1412, mtibor1960@gmail.com. Misézohelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye: Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézohely: Würzburg.

NORVÉGIA

www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézohelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Santa Maria dell'Orazione (Via Giulia) – I-00186 Roma (kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/362-3303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézohelyek: Zürich, Winterthur, Wetzli kon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10.30 órakor, a Cointrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointrin GE; +41-22/791-0458. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombaton, 18:00 órakor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41-76/483-7394.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41-76/518-5440. Honlap: www.ungarnmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: +36-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu; honlap: www.katolikus.hu/miserend

HÍREK – ESEMÉNYEK

HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLÁK TALÁLKOZÓJA. A Nemzetpolitikai Államtitkárság meghívására immár harmadik alkalommal érkeztek Budapestre február 21–23. között a hétvégi magyar iskolák vezetői. Az idei találkozóon 30 ország 114 pedagógusa és oktatási szakembere vett részt, hogy kapcsolatokat építsenek és átadják egymásnak tapasztalataikat. Potápi Árpád János a rendezvény megnyitóján arról számolt be, hogy a világban 250 hétvégi magyar iskola működik, ahol a külföldön élő magyar gyermekek magyar nyelvet, történelmet tanulnak, hagyományörzéssel, a magyarság kultúrájával ismerkednek. Az iskolák fő célja az anyanyelv és a nemzeti identitás megőrzése. Az idei esemény egyik témája az volt, hogyan lehet egységes oktatási felületet biztosítani a hétvégi magyar iskolák számára, hogy ne maguknak kelljen metodikai módszereket kitalálniuk. A Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János kara ennek érdekében távoktatási felület létrehozásán dolgozik – tájékoztatott az államtitkár, aki elmondta azt is: 2020 az erős magyar közösségek éve, ezért a kormány pályázatokkal és szakmai továbbképzésekkel támogatja a diaszpórában élő magyarokat. „A hétvégi magyar iskolák a motorjai ezeknek a közösségeknek, együtt dolgoznak az egyházakkal, civil szervezettel, cserkészettel. Sokszor nem is lehet ezeket elkülöníteni egymástól. Amikor a hétvégi magyar iskolákat segítjük, magyar közösségeket segítünk ahhoz, hogy erős közösségeket hozzunk létre” – nyilatkozta Potápi Árpád János.

VETÍTETTÉK A TEKINTETEK FILMET A PÁZMÁNEUMBAN. Március 7-én, szombaton az előesti szentmise után az egykori pazmanita kispap, Kucsera Ferenc emléket megörökítő, *Tekintetek* című filmet vetítették Bécsben a Collegium Pázmáneum dísztermében. A filmvetítést követően Varga János rektor beszélgetett az alkotás készítőivel, ötletadóival:

Blanckenstein György szentendrei plébánossal, Balogh Ernővel, a film rendezőjével és Selmeczi András hivatásos cserkessel, a Kucsera Ferenc halálának századik évfordulója alkalmából létrehozott honlap, a *kucsera100.com* szerkesztőjével. A beszélgetés során a jelenlévők sok érdekességet hallhattak a film készítéséről, Kucsera Ferencről, az ő életét, hagyatékát kutató személyek élményeiről, benyomásairól. (*Gál Anna Gertrúd, korosiprogram.hu*)

KESZEI ATTILA KIÁLLÍTÁSA A TORONTÓI SZENT ERZSÉBET-PLÉBÁNIA. Március 8-án, vasárnap a szentmise után nyitották meg Keszei Attila kiállítását a torontói Szent Erzsébet Plébánia galériájában. Keszei Attila magyar származású művész, aki nagyon fontosnak tartja, hogy az ott élő magyarok távol a hazától, Kanadában is megismerjék egymás munkásságát. A tárlat legjelentősebb része a Krisztus keresztútját bemutató képsorozat, amely a St. Michael-katedrálisból érkezett a helyszínre a nagyböjti időszakra. A kiállítás másik része szintén egy bibliai történet feldolgozása: *Jónás a cethal gyomrában*. A képek elgondolkodtatók és egyben megrendítőek. A legtöbb műreken egy-egy arc és a mondani-való szempontjából jelentős, mondhatni elengedhetetlen másik testrésze, forma van jelen mindössze, például Krisztus arca és keze. Keszei Attila megnyitóbeszédében elárulta, hogy e képek nem megrendelésre készültek, hanem belső indíttatásuk; egyszerűen ki kellett adnia magából az érzelmeket, a gondolatokat. A megnyitón Forrai Tamás atya köszöntötte az egybegyűlteket és a művészt. Szolnokiné Jaczkó Xénia Kőrösi Csoma Sándor-ösztöndíjas előadásában elhangzott egy nagyböjti egyházi ének, valamint Babits Mihály *Jónás könyve* című művéből – a művész egyik kedvenc irodalmi alkotásából – két részlet. A kiállítás április 14-ig tekinthető meg.

(*Szolnokiné Jaczkó Xénia, korosiprogram.hu*)

ÍRJA ALÁ A NEMZETI RÉGIÓKÉRT INDÍTOTT EURÓPAI POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉST!

Ha Ön úgy gondolja, hogy szűkebb hazája, de egész Európa érdeke is, hogy őshonos nemzeti közösségei, köztük a határon túli magyarok megőrizhessék identitásukat a saját szülőföldjükön, egész Európa érdeke is, hogy ezek a nemzeti sajátosságokat őrző régiók megerősödjének, jogköreik bővüljenek, több önállósággal rendelkezzenek, megtartsák történelmi hagyományait és mindeközben ne szenvedjenek gazdasági hátrányokat, akkor támogassa aláírásával az ennek elősegítéséért indított európai polgári kezdeményezést! Már csak egy hónap maradt az aláírásgyűjtésre. Kattintson www.nemzetiregiok.eu honlapon a *Támogatom* menüpontra! Köszönjük!

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Apróhirdetés:

Keret, fénykép nélkül: 30 HUF vagy 0,10 EUR/betű
Keret: 3000 HUF vagy 10 EUR
Fénykép: 6000 HUF vagy 20 EUR
Többzori hirdetés esetén kedvezmény.

Nagyhirdetés és PR-cikk:

Teljes oldal: 300 e HUF vagy 1000 EUR
Féloldal: 200 e HUF vagy 650 EUR
Negyedoldal: 100 e HUF vagy 300 EUR
Többzori hirdetés esetén kedvezmény.

Köszönjük, hogy újságelfőzetést ajándékozott

- Ft. Varga János Tóth Klára nővérem a franciaországi Sainte Foy Les Lyonba

Jóétkony cselekedetét a Jóisten fizesse!

Együttal köszönjük a március végi lapzártánkgig ebben az évben keletkező valamennyi – összesen hetven – új előfizetést! Kívánjuk régi és új olvasóinknak, hogy kedvüket leljék a lapunk feletti elidőzésükben!

Köszönjük a támogatást!

- Pál József Csaba püspök: 80 EUR.

Hozzánk való jóságát a Jóisten fizesse!

Keressen minket a világhálón is:

www.életunk.net

Lapunk megjelenése megvalósult a Magyar Kormány támogatásával. A Bethlen Gábor Alap hozzájárult a kiadónk működésével és ezzel a lapunk fenntartásával kapcsolatos költségekhez.

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MISSZIÓ MÉDIA LAP- ÉS KÖNYVKIADÓ KFT.
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25/A. I. 5.
Telefon: +36 70 635 7064
E-mail: eletunkujtag@gmail.com
Honlap: www.életunk.net
www.facebook.com/eletunkujtag

Felelős kiadó és főszerkesztő:

Varga Gabriella

Felelős szerkesztő:

Vencser László

Szakmai tanácsadó:

Sajgó Szabolcs SJ, Szöcs Csaba,

Varga János, Vértessaljai László SJ

Munkatársak:

Dobos Marianne, Hiba György SJ, Horváth Enikő,

Kovács Péter, Schenk Angyalika, Szabó Ferenc SJ,

Vincze András

ELŐFIZETÉS:

a helyi magyar lelkeszségeken keresztül, vagy egyénileg

1 példány ára: 2 EUR / 600 HUF
Előfizetés egy naptári évre: 20 EUR / 6000 HUF
Tengerentúlról: USS 60/év

Új bankszámlaszámunk:
MISSZIÓ MÉDIA KFT.

Magyarországról:

OTP BANK

11716008-22527699

Külföldről:

OTP Bank

IBAN: HU85 1171 6008 2252 7699 0000 0000

SWIFT (BIC) azonosító: OTPVHUHB

Nyomdai előkészítés:

Éber Tamás

Nyomatás:

Micropress Kft.

H-3434 Mályi, Kistokajai út 5.

MAGYAR NAGYBŐJT HOLLANDIÁBAN

Az első nagybőjti hétvégén több helyszínen is magyar nyelvű szentmisét tartottak a Hollandiában élő magyar katolikus közösségekben. A Vianeni Magyar Otthonban lelkigyakorlatos elmélkedéssel és szentmisével kezdődött Szócs Csaba szászfenesi plébános rövid nagybőjti körútja február 29-én, amelyre résztvevők érkeztek Utrechttől, Hágából és Rotterdamból. Ugyanazon nap délutánján az erdélyi vendégpap az amszterdami magyaroknak az Obrechtkerk egy kisebb termében celebrált magyar nyelvű szentmisét, előtte szentgyónási lehetőséggel. Hollandiában jelenleg legnépesebb a hágai magyar katolikus közösség, akik Hága Marlot városrészének Mária-templomában találkoznak havonta a magyar szentmisén. Nagybőjt első vasárnapján felemelő egyházzenei szolgálat mellett, hamvazkodással zárult a hágai szentmise, amelyet jegyesbeszélgetés is követett házasságra készülőkkel. Az utóbbi időben évente 4-5 keresztelőt ünnepel a közösség, idén pedig hat gyermek készül az elsőáldozásra, amely pünkösd másodnapján lesz. A hágai magyar katolikusok virágvasárnapi szentmiséje, amelyet Mustó Péter jezsuita atya mutatott volna be, valamint az ünnep előtti péntek esti lelkigyakorlatos elmélkedése a marloti templomban, tekintettel a körülményekre, elmarad. (szcs)

HÚSZÉVES A TORONTÓI MAGYAR RÁDIÓ

A 2000 februárjában alapított Torontói Független Magyar Rádió nyelvünk, hagyományaink, kultúránk megőrzését és továbbadását tekintti küldetésének, ezért is határozta meg úgy önmagát, hogy „magyar rádióadás magyaroknak magyarokról”. Helyesebben, szerkesztő-műsorvezetője, Bede-Fazekas Zsolt jelölte ki ezt a rádió számára és tette az adást kellően színessé és témagazdaggá ahhoz, hogy minden korú és foglalkozású hallgató kedvét lelje benne. Hírek, riportok hangzanak el hullámhosszán Kanada és a történelmi Magyarország területéről és mindezt anyanyelvi rovatok, történelmi érdekességek, könyv- és programajánlók, szív küldi üzenetek, vendégváró, bönegésző, humor, mesterszakács-receptek és zene színesíti. Helyi idő szerint szombat délutánonként 4-től 6-ig sugározza adását.

A színházi, irodalmi és kultúraszervezői múlttal Győrből Kanadába kivándorolt Bede-Fazekas Zsolt igazi kultúrmisszionárius: játszott a torontói Magyar Színházban, filmklubot vezetett, a Magyar Ház kultúrigazgatója volt, fenntartja a Pannónia Könyvesboltot, működteti a Paraméter Klubot. Feleségével, Papp Hortenziával együtt új hazájukban is a magyar értékek képviselését tekintik egyik legfőbb küldetésüknek.

A magyar rádióadás 2010-ben *Award of Excellence for Best Ethnic show, Toronto*, 2013-ban pedig *Ex Libris Award (from Hungary)* és *Producer of the Year* elismerésben részesült. Bede-Fazekas Zsolt 2015 óta tagja a Magyarország Barátai Közösségnek és 2019-ben a Magyarország Barátja Díjat is átvette Budapesten. Ugyancsak tavaly a „Kanadai magyar év embere” kitüntetését adta át számára Torontóban az Extra Hungariam Alapítvány elnöke, Vaski Gábor és Palkovics Valér főkonzul.

Legyen ennek a húsz esztendőnek még bőségesen sok társa, kedves Torontói Magyar Rádió! (VG)

Lapunk megjelenését támogatja:

KÖTELESSÉGBŐL ÉS HÁLÁBÓL

Huszonöt évvel ezelőtt több mint háromszázán kísérték utolsó útjára, P. Nyers János szalézi atyát a neuhartti temetőbe a szaléziak kriptájához, amelyben elhunyt rendtársaival együtt

várja a feltámadást. János atya mint stájerországi magyar lelkész 1960 őszétől 1995. február 12-én bekövetkezett haláláig, három és fél évtizeden át szolgálta Grácban Istent–Egyházat–Hazát–a reá

csak ritkán lángolt magyar gyertya, a jövő emlékének befedte a feledés fátyla. Február 16-án, vasárnap délután mintha a természet tavaszt idéző napsugarával segítette volna felébreszteni a szívekben szunnyadó emlékezetet. Tizenhatan álltak körül a sírt, hogy kegyelettel emlékezzenek egykori lelkészükre. Az áhítatot utóda, Mag. Molnár Ottó prelátus vezette, aki részben az elhunyt-nak köszönheti hivatását. Hálátelt emlékező beszéde és a résztvevők személyes megnyilatkozásai élethű képet festettek az elhunyttról. A szívből jövő imák, énekek hangja még ott lebegett a temető felett, amikor a kis csoport elindult a Kálvária-templomba a P. Nyers emlékére bemutatott szentmisére.

A plébánia nagytermében nyolc kiállított tabló számtalan fényképe idézte fel a P. Nyerssel megélt, de lassan már feledésbe menő 35 évnyi sokszínű közösségi életet.

(U.M.)

Kegyelettel emlékeztek: áhítat P. Nyers János nyughelyénél

PROGRAMJAINK A HUNGEXPÓN:

Szeptember 14. hétfő, Jóság napja

Josip Bozanic bíboros, Orani Joãõ Tempesta bíboros, Szabó Konstantin, Piero Marini érsek, Bøjte Csaba, J.-M. Ndi-Okalla, Mary Healy, Damian Stayne

Szeptember 15. kedd, Békesség napja

Ternyák Csaba érsek, Gérald Lacroix bíboros, Louis Raphael Sako pátriárka, Jose S. Palma érsek, Jean-Luc Moens, Barbara Heil, Dabóczi Kálmán

Szeptember 16. szerda, Türelem napja

Stanisław Gądecki érsek, Timothy Dolan érsek, Moyses Azevedo, Massimo Camisasca, Etienne Vetõ, Székely János, P. Justo Lofeudo

Szeptember 17. csütörtök, Remény napja

Stanislav Zvolenský érsek, John Onaiyekan érsek, Chiara Amirante, Caritas in Veritate Bizottság és Boldog Ceferino Intézet, David Maria Jaeger, George Alencherry, Michael White

Szeptember 18. péntek, Hit napja

Oswald Gracias érsek, Áder János, Jean-Claude Hollerich érsek, Baltazar Porras bíboros, Yeom Soo-jung bíboros, Johannes Hartl, Cenacolo közösség

BŐVEBB
INFORMÁCIÓ:

iec2020.hu

52. NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS

BUDAPEST | 2020.
szeptember 13–20.

A PROGRAMOK
REGISZTRÁCIÓHOZ
KÖTÖTTÉK.